

af nogen stor Betydning, naar Spørgsmaalet kun afgjøres ifølge en forudgaaet Undersøgelse af, hvilken Linie der er den heldigste; thi det maa jeg bestemt fastholde, at man ikke i Lovforslaget vedtager nogen Linie, som ikke er forud undersøgt, men at man i det Hele taget indskrænker sig til at give Regjeringen frit Spillerum til at kunne undersøge og efter Resultatet af sine Undersøgelser bestemme sig for den gunstigste Linie.

Naar nu Udvalgets Fleertal i sit Forslag anfætter en Sum af 270,000 Rd. for hver Mil af denne Linie, saa tilstaaer jeg, at jeg for mit Vedkommende hverten fatter, hvorpaa denne Sum 270,000 Rd. grunder sig, eller hvorpaa Regjeringen begrunder sine 300,000 Rd. Naar en Linie ikke er undersøgt, kan man, som jeg før bemærkede, paa ingen Maade have nogen bestemt Mening om, hvad den vil koste pr. Mil. Jeg har hørt sige: 300,000 Rd. er en saa billig Pris, at naar man begrænser Regjeringens Demyndigelse indenfor denne Sum, saa restikerer man ikke Stort. Jeg skal dog derimod bemærke, at der er bygget Jernbanelinier for under 100,000 Rd. pr. Mil, at Linien fra Rendsborg til Neumünster blev bygget for ca. 115,000 Rd. pr. Mil, og at imellem 115,000 Rd. og 270,000 Rd. ligger et saa enormt stort Spring, at man paa ingen Maade kan være sikret den billigst mulige Linie ved at betragte 270,000 Rd. som Minimum. Af de statistiske Opgivelser over Priserne paa de forskjellige Jernbaner, vil man see, at under gunstige locale Forhold findes Linier, der ere byggede endogsaa under 100,000 Rd. pr. Mil, og selv om vi ville forudsætte, at de locale Forhold her ikke ere saaledes, at man kan gaae ned til et saadant Minimum, saa vil man dog under alle Omstændigheder ikke kunne paavise noget Bestemt for, at Priserne skulle gaae over 150,000 Rd. eller 200,000 Rd., medmindre man har bestemte Terrainforhold at støtte sig til, og det er netop dette Sidste, man ikke har. Man sætter i Udvalgets Fleertals Forslag, efter min Formening, en Pris paa Slump og siger: „for denne Slumppris vilde vi overlade til Regjeringen at see at komme til Rette, hvorledes den kan, med Entreprenøren om at bygge

Linier, og for at Entreprenøren kan være saa gunstigt stillet som muligt, overlade vi ham selv til en vis Grad at vælge Linierne Beliggenhed“. Der er et ganske mærkverdigt Raisonnement anført i denne Retning af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning); han bebrejder nemlig Mindretallet, at dette fastsætter Prisen efter Udgangspunktet og Endepunktet for Linien, istedetfor at Fleertallet fastsætter Prisen pr. Mil. Alle Andre formene, at man ved en Jernbane skal saavidt muligt søge de ligeste og korteste Linier; men den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) sætter en Præmie paa Omveie. Han siger: Vi bryde os kun om, hvor mange Mil vi paa Linierne kunne kjøre ad Krogveie og Omveie, men ikke om, hvor langt vi naae. Han vil give Entreprenøren ikke alene fri Tilladelse til at anlægge sine Linier, hvorfomhelst han derved kan gjøre sig Fordeel, uden Hensyn til den virkelige Forringelse i Liniens Værdi som directe og hurtig Transportvei, der derved foranlediges; men han sætter oven i Kjøbet en Præmie paa Omveie ved at betale samme efter Milelængden. Naar han derfor angriber Minoriteten, fordi denne har villet moderere Entreprenørens muligen altfor store Tilbøielighed til ad Omveie at søge de billigste Linier derved, at Minoritetsforslaget ikke betaler Jernbanen efter Omveienes Længde, men kun efter de directe Afstande, saa er det mig aldeles ufatteligt, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan gjøre dette Punkt i Minoritets-Forslaget til Gjenstand for et Angreb. — Af Rigsdagsmanden for Svendborg samt Rigsdagsmanden for Holbek 2den og en anden æret Taler blev der ogsaa igaar fremsat nogle Ytringer imod det Punkt i Mindretals-Forslaget, at Udførelsen af Lineanlægget kunde bortaccorderes i mindre Stykker. Jeg har nu virkelig ikke troet det nødvendigt at oplyse om, at flere mindre Stykker udgjøre et stort, og at Den altsaa, der vil overtage Accorden for et større Stykke, kan tage ligesaa mange mindre Stykker, som han lyfter, og at det altsaa aldeles ikke fremgaaer som en Nødvendighed af Lovforslaget, at Noget imod sin Villie skal nøies med et mindre Stykke, da man naturligviis vel tør forudsætte,